

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at der skal afholdes folkeafstemning om, hvorvidt der skal kunne udvindes uran eller andre radioaktive mineraler, være det som biprodukt eller som hovedprodukt, samt at der igangsættes en saglig, objektiv og neutral informationsproces, således at befolkningen inden folkeafstemningen får informeret indsigt.

(Inuit Ataatigiits inatsisartutgruppe)
(1. behandling)

Det her forslag er et godt eksempel på forskellen mellem Demokraatit og Inuit Ataatigiit.

Demokraatit ser gerne, at landet bliver udviklet, og at vi finder på nye måder at tjene penge på til gavn for vores velstand og vores velfærd. Sådan skaber man fremgang.

Inuit Ataatigiit er mest af alt interesseret i, at alting helst skal være som det plejer. Sådan skaber man ikke udvikling og fremgang, Sådan skaber man stilstand.

Demokraatit er rigtig kede af de seneste mange års udvikling i Sydgrønland. Vi ser en region med en stor fraflytning, men vi ser også en region, der med de rette rammer og de rette politiske beslutninger rummer store muligheder fremadrettet. Det kræver dog, at vi fra politisk side tør træffe beslutninger, og at vi tør stå ved de beslutninger vi træffer.

Vi kan ikke blive ved med at lave nye analyser, kræve nye undersøgelser og i dette tilfælde kræve folkeafstemninger, når der er noget, vi er uenige i. Vi er nødt til at handle, så vi kan skabe udvikling. Landet i almindelighed og Sydgrønland i særdeleshed har ikke råd til, at vi bliver ved med at vente på Inuit Ataatigiit.

Det er på tide, at vi fra et bredt flertal i Inatsisartut sender et klart signal til vores landsmænd i Sydgrønland om, at denne region ikke er glemt. Vi ønsker minedrift i Sydgrønland - vi ønsker udvikling i Sydgrønland - vi ønsker fremgang i Sydgrønland. Og denne proces skal Inuit Ataatigiit ikke få lov at standse.

Da vi behandlede lufthavnsplanen stod det klart, at et flertal uden om Inuit Ataatigiit ønskede udvikling i Sydgrønland ved at stemme for, at der bliver anlagt en lufthavn i Qaqortoq sådan som erhvervslivet i regionen har råbt og skreget på i mange år.

Efter i dag skulle det gerne stå lige så klart, at et flertal uden om Inuit Ataatigiit ønsker minedrift og arbejdspladser til Sydgrønland, så også denne del af vores land fremadrettet vil opleve øget velstand og øget velfærd.

Sagt anderledes, så er det Demokraatits klare holdning, at der ikke skal afholdes folkeafstemning om, hvorvidt der skal kunne udvindes uran eller andre radioaktive mineraler uanset om det er som biprodukt eller som hovedprodukt.

Årsagen hertil er, at vi mener at vores repræsentative demokrati gør, at vi i Inatsisartut som folkevalgte har fået mandat til at træffe beslutninger på vegne af befolkningen. Dette konkrete emne har vi drøftet i årevis, hvorfor vi antager, at befolkningen er bevidste om hvilke partier der har hvilken holdning til emnet.

Vi vil gerne slå fast, at vi fra Demokraatit anser uran som et mineral – et almindeligt mineral så at sige. Dette mineral er for os et produkt, som vi skal have en naturlig interesse i at udvinde.

Bemærk venligst, at der i sagens natur altid skal tages afsæt i råstoflovens bestemmelser om forsvarlig udførelse af aktiviteter med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed. Sagt anderledes går vi ikke på kompromis med sundheds- og sikkerhedsmæssige aspekter, hvor vi omvendt heller ikke læner os op ad politisk bestemte beslutninger fra mange årtier tilbage.

Når vi taler om afstemningsemnet, kan vi ikke undgå at komme ind på, at der findes råstofprojekter i Sydgrønland, som der fra råstofbranchen er interesse for. Vi har alle læst om hvor store økonomiske summer der tales om, herunder hvor mange arbejdspladser der vil skabes. Netop derfor bør alle ansvarlige politikere have en interesse for, at der kommer gang i disse projekter hurtigst muligt – igen under forudsætning af, at der leves op til råstoflovens bestemmelser om sikkerhed og sundhed.

Vi skylder alle i Sydgrønland at skabe de rette rammer for, at regionen kan udvikle sig og skabe fremgang. Dette forslag gør det modsatte.

På ovenstående baggrund indstiller vi forslaget til forkastelse.